

Warszawa, 14 października 1936 r.

URZĄD PATENTOWY

A47c 27/04

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 23622.

Kl. 34 g, 17/02.

Schlaraffia - Werke Hüser & Co. G. m. b. H.
(Wuppertal - Barmen, Niemcy).

34g 17/02
27/04

Materac wyściełany z podkładem sprężynowym.

Zgłoszono 9 stycznia 1935 r.

Udzielono 30 lipca 1936 r.

Pierwszeństwo: 1 czerwca 1934 r. (Niemcy).

Wynalazek niniejszy dotyczy wyściełanego materaca, zwłaszcza do tapczanów lub łóżek, zaopatrzonego w podkład sprężynowy ze zwykłych sprężyn, połączonych zwojami i ujętych w ramę podtrzymującą. Materac według niniejszego wynalazku jest tak zbudowany, że zwykłe obciążenia przy siedzeniu lub leżeniu na materacu rozkładają się równomiernie; osiąga się to w zasadzie przez odpowiednie rozmieszczenie i ukształtowanie części ramy oraz wyściełania.

Stosownie do wynalazku rama materaca posiada na brzegach, obciążonych najczęściej podczas siedzenia, poprzeczki na wysokości końcowych części zwojów sprężyn kranicowych podkładu, natomiast podłużni-

ce ramy materaca, najczęściej obciążone przy leżeniu, są umieszczone przy częściach środkowych zwojów. W ten sposób siedzenie materaca jest podtrzymywane wyłącznie zapomocą miękkich sprężyn, natomiast brzegi, obciążone przy siedzeniu, są podpierane przez ramę podtrzymującą. Jednocześnie osiąga się znaczną trwałość podkładu sprężynowego, a więc i materaca wyściełanego.

Podłużnice ramy posiadają na końcach, przechodzących z położenia górnego w położenie dolne, wygięcia, które mogą być łagodne. Jeżeli materac wyściełany składa się z kilku oddzielnych części poduszkowych, to ze względu na możliwość odwracania i wymiany prostokątnych części wszyst-

kie podłużnice ram podtrzymujących są opuszczone względem górnej powierzchni podkładu, natomiast poprzeczki znajdują się w przybliżeniu na powierzchni podkładu. W materacach wyściełanych, w których podkład sprężynowy zajmuje całą długość kanapy lub łóżka, poprzeczki tego podkładu są umieszczone na zewnętrznych końcowych częściach zwojów sprężyn krańcowych, natomiast podłużnice ramy są umieszczone na zwojach sprężyn, znajdujących się więcej ku środkowi podkładu.

Wyścielenie, otaczające podkład sprężynowy, na brzegach najlepiej wykonać w ten sposób, że narożniki wyścielenia posiadają zgrubienia, poza którymi mieszczą się podłużnice ramy tak, iż są przez nie przykryte, natomiast poprzeczki ramy, znajdujące się na wysokości końcowych części zwojów sprężyn brzegowych, mieszczą się wewnątrz narożników.

W ten sposób materac wyściełany posiada wszędzie gładką powierzchnię bez miejsc uciskających, natomiast brzegi, najwięcej obciążone podczas siedzenia na materacu, posiadają wzmocnienia wyścielenia, wobec czego są więcej trwałe.

Na rysunku przedstawiono dwa przykłady wykonania wynalazku, przyczem fig. 1 przedstawia podkład sprężynowy materaca poduszkowego, fig. 2 — jego widok z przodu, a fig. 3 — częściowy widok z góry tego samego podkładu, fig. 4 i 5 przedstawiają podkład sprężynowy z wyściełaniem brzegami w przekroju podłużnym i poprzecznym, a fig. 6 i 7 — drugi przykład wykonania ramy z podobnym podkładem sprężynowym w widokach z boku i z przodu.

Podkład sprężynowy składa się ze zwykłych cylindrycznych pojedynczych sprężyn 9, które są splecione ze sobą wszystkimi zwojami i zmocowane parami jedna z drugą zapomocą zagiętych na końcu i zakreconych śrubowo uszek 10. Końce sprężyn są odgięte od kierunku śrubowego ku środkowi podkładu tak, iż miejsca połącze-

nia nie wystają poza przyległe zwoje drutu, które wobec tego tworzą równą i jednakowo podatną powierzchnię dla pokrycia podkładu. Poza tem, jak widać na fig. 3, miejsca połączenia 10 poszczególnych rzędów sprężyn są przedstawione względem siebie.

Przedstawione na rysunku podkłady sprężynowe nadają się do materaców poduszkowych, których kilka, zazwyczaj trzy, stanowi całkowity materac, wyściełający tapczan lub łóżko. Oczywiście, można również cały materac wykonać z jednej tylko sztuki, która posiada długość, odpowiadającą kilkakrotnej długości jednego materaca poduszkowego, wtedy jednak materac jest zazwyczaj stały i nie może być odwracany i wymieniany, jak materace poduszkowe.

Sprężyny podkładu, tworzące dzięki wzajemnemu zaczepieniu zwartą plecionkę z drutu, są ujęte w dwie umieszczone jedna nad drugą ramy 11, 12 z płaskowników. Końce płaskowników są połączone na rogach tulejami 15. Sprężyny, przylegające do płaskowników ramy, są przymocowane do nich zapomocą blaszanych klamerek 16. Prostokątne materace poduszkowe układa się węższymi bokami wzdłuż kanapy lub tapczanu, wówczas podłużne boki tych materaców poduszkowych leżą w poprzek kanapy.

Na wąskich bokach podkładów sprężynowych są umieszczone poprzeczki 13 na wysokości powierzchni pokrycia na końcowych częściach zwojów sprężyn krańcowych, natomiast podłużnice 14, 14' podkładu są przesunięte ku środkowi materaca, a mianowicie w odmianie według fig. 1 i 2 przy pomocy zagięcia, a w odmianie według fig. 6 i 7 zapomocą zakrzywienia w kształcie łuku. Ramy podtrzymujące znajdują się więc na powierzchni tapczana tylko na brzegach, obciążonych najwięcej podczas siedzenia na tapczanie lub kanapie, natomiast cała pozostała część siedzenia jest

podpieraną wyłącznie zapomocą miękkich sprężyn. Poza tem przy umieszczeniu ramy podtrzymującej jak na fig. 4 i 5, można zastosować specjalne obicie podkładu sprężynowego.

Obicie, okalające podkład, składa się z podszycia 19 naprężonego bezpośrednio na podkładzie sprężynowym warstwy włosia 20, drugiego podszycia 21, warstwy waty 23 i pokrycia zewnętrznego 24. Wewnętrzne podszycie 19 i warstwa włosia 20 oraz drugie podszycie 21 posiadają na brzegach wzmocnienia, np. zgrubienia 22, wykonane przez zwężenie narożników. Zgrubienia, jak widać na fig. 4 i 5, wykonywa się w ten sposób, że górne poprzeczki 13 ramy (fig. 5) wchodzi w narożniki, natomiast niżej położone podłużnice 14 (fig. 4) znajdują się nazewnątrż zgrubień. Dzięki temu głębiej położone pręty są przykryte zgrubieniami tak, że zupełnie nie można ich wy-czuć na powierzchni materaca.

Oczywiście, wynalazek nie ogranicza się do opisanych przykładów wykonania, gdyż można zastosować jeszcze inne odmiany. A więc np. materace wyściełane z podkładem sprężynowym, ujętym na całej długości w ramę podtrzymującą, mogą posiadać osłonę, obejmującą dokoła podkład sprężynowy i umieszczoną na wysokości końców zwojów sprężyn skrajnych, oraz jedną lub kilku poprzeczek, przesuniętych ku środkowi wkładki, które są połączone z podłużnicami ramy zapomocą tulejek w kształcie litery T lub inaczej. Następnie

różne pręty ramy mogą być przesunięte tylko cokolwiek na wysokość.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Materac wyściełany, zwłaszcza do tapczanów lub łóżek, zaopatrzony w podkład ze zwykłych połączonych zwojami sprężyn, ujętych w ramę, znamienny tem, że poprzeczki (13) tej ramy (11, 12) mieszczą się na wysokości końcowych części zwojów, natomiast podłużnice (14) ramy są umieszczone na częściach zwojów, połączonych bardziej ku środkowi podkładu.

2. Materac wyściełany według zastrz. 1, znamienny tem, że przejście pomiędzy poprzeczkami (13) i podłużnicami (14) ma kształt litery S.

3. Materac wyściełany według zastrz. 1, znamienny tem, że poprzeczki (13) ramy przechodzą bezpośrednio w podłużnice (14'), wygięte w kształcie łuku.

4. Materac wyściełany według zastrz. 1, którego zaokrąglone narożniki posiadają wzmocnienia, np. zgrubienia, znamienny tem, że poprzeczki (13) ramy mieszczą się wewnątrz wzmocnień narożników (22), natomiast podłużnice (14) ramy mieszczą się poza wzmocnieniami.

Schlaraffia - Werke
Hüser & Co. G. m. b. H.

Zastępca: I. Myszczyński,
rzecznik patentowy.

